

סמלית

העט הכדורי דק לכתבה, מתאים להעסקה אישית - סמלית

אקס פלוס דגלים
תקבל בולים

בעד 25 דגלים שעל קופסת ג'לי "ארדי" תקבל 25 בולים.

בעד 24 דגלים של 24 האמות תקבל 100 בולים מובחרים.

גזור הדגלים ושלח בדאר עם שמך וכתבתך אל:

ביח"ר ארדי איזור התעשייה הרצליה.

ארדי ג'לי קבוא

בתוככי מצרים

(סוף מעמוד 11)

קבענו כי אבוא למחרת בערב, אחרי גמר עבודתנו.

***

נשים מתנדדות

את הדרך לביתו עשיתי ברגל. עברתי את כיכר עתבה אל-חדרה, אחד משלושת מרכזי העצבים של קהיר. קשה לתאר את המקום. ששה או שבעה רחובות ראשיים נפגשים שם, כל אחד שופך לכיכר זרם אדיר של מכוניות טרסיות, אוטובוסים, חשמליות רועשות, עלולות-נוסעים ועולות-משא ובעיקר הולכי רגל.

אלפים ואלפים של הולכי רגל. מכל המינים, כל המעמדות ומכל הצבעים. כי זוהי בירת העולם הערבי מקובלוקה עד בגדאד, עוברים נערים שחומים, מכוסים לכלוך ויחפים, המוכנים באותה התלהבות להיתלות על חשמלית דוהרת, לאסוף זנב סיגריה, למכור כרטיס-הגרלה או לסחוב ארנק מכיסו של עובר-אורח.

עוברות נשים מכורבלות בגלימות שחורות, נמנזות רעולים בצעיפים המראים רק עיניים ויורות. שלוש דקות בכיכר אל-חדרה מהחל שיצור מאלף באופנה נשית מזרחית.

ראיתי עשר נשים בגלימה זו, מלאייה בערבית, וכל אחת לבשה אותה בצורה אחרת. מן המטרונות הכבודה שנראתה כשק קמח שחור ועד לצעירה הטמירה, שהשתמשה בגלימתה ההדוקה כדי להדגיש את היטובי גורתה הנפלאה.

אני זוכר אחת מהן במיוחד, שצעדה בייגורוד מותניים כאילו היתה סוסה ערבית אצילה. למראה, הבנתי את סיפורי אלף לילה ולילה.

וחיילים - האם ראית חרבה מהם בין הקהל?

לא במיוחד. אלה שפגשתי נראו כאילו היו בחופשה ומלבד מקרה אחד, לא היו תמושים.

והשומרים?

בכל פינת רחוב עמד שוטר תנועה שהפך עיל רמזור ביד, או ניצב באמצע ההצטלבות וכיחן את התנועה בידים. חוץ מאלה הם תובכו זוגות שוטרים במקומות שונים של העיר.

המושיבים?

לא. אבל מצויינים באלות תלויות לחגורה.

מיסטר וויליאמס, נדמה די ש- קצת תעינו מן הנושא העיקרי. פירת על עוסמן...

אה, כן. ובכן, אחרי כיכר אל-חדרה (חירו-קה) עברתי לאורכו של רחוב אל-מוסקי, הי-בזאר המפורסם ביותר במזרח-התיכון.

***

רובע היהודים

היה למעשה מסלול באורך שני קילור (מטרים של חנויות צפופות. מן הרחוב הי-ראשי מסתעפים רחובות צרים, המובילים לבזארים קטנים יותר. אחד הרחובות הוביל גם אל תוך הרובע היהודי.

האם ביקרת שם?

כן, אבל רק לכמה דקות. כאשר יצאתי מן המלון ושאלתי על ביתו של עוסמן, נלחה אלי נער שקיחה להרחיף עליידי כך כמה מט' בעות. הוא אמר לי שזה הרובע היהודי. בתים רגילים, חנויות מעטות בלבד. הם תובכו בו ערבים רבים. כנראה שיהודים רבים התעשרו ועזבו את הרובע או היגרו לישראל.

ומה עם שאר יהודי קהיר, האם עוד נשארו רבים מהם?

אינני יודע אם זה הרבה או מעט. אני יודע שישנם 42 אלף יהודים בקהיר - מהם 22 אלף נשים. אלה המספרים שניתנו על ידי הסטטיסטיקה הרשמית, משנת 1954. הם

נחרתו בזכרוני מפני שמישהו התלוצץ שיש אלפים בתולות יהודיות.

וכמה תושבים יש בקהיר?

קצת למעלה משלושה מיליון, אם אינני טועה. אבל מוטב שנחזור סוף-סוף לעוסמן כי דרכו אפשר לראות את מצרים - או לכל הפחות את קהיר - בצורה ברורה יותר.

***

סיפורו של עוסמן

אם כן, מצאתי את ביתו של עוסמן, ליד מסגד חסן וחוסין, הנקרא על שמם של שניים מנכדיו של הנביא מוחמד. זהו בניין עצום, בנוי כולו משיש לבן, לא הרי חק מאוניברסיטת אל-אזהר המפורסמת. ח' ששתי להיכנס פנימה - לא מפחד שירעו לי, כי אם מפני שלא ידעתי כיצד להתנהג בתוך מסגד מבלי לפגוע ברגשות המתפללים בו.

עוסמן הוא יליד סודאן, בן 47. הוא עזב את בית אביו בגיל 13, כי החיים שם היו קשים והפרנסה דלה. מפי בני משפחה שיש היגרו למצרים ידע כי בחלק הצפוני של עמק היאור יוכל למצוא עבודה כמשרת או שוער באחד הבתים העשירים - או לכל הפחות כחייל פשוט בחיל-הספר המצרי.

הוא נתקבל כעוזר לטבח בבית פרטי וכי עבד שנים מעטות עבר לבית מלון סמירמיס. כאשר הגיע בגיל 25 החליט כי יש לו די כסף כדי לחקם משפחה. ביקש חופשה של חודשיים מהמלון. היתה זו החופשה הראשונה שקיבל בחייו.

הוא נסע הביתה לכפרו, חזר לקהיר עם אשה סודאנית צעירה.

מדוע דווקא סודאנית?

הוא אמר שמינהגי בנות מצרים לא היו מוסריים וטהורים כמינהגי הסודאניות. אבל אני חושב שזה גם מפני שמצריות בהירות עור אינן מוכנות להתחתן עם כושים סודאניים.

***

פגישה בכית-קפה

על כל פנים למדתי הרבה מביקורי זה. עוסמן, אשתו וארבעה מתוך חמשת ילדיהם חיים משכרו העוים - 13 לירות מצ' ריות לחודש. כל הבנים למדו קרוא וכתוב. הבכור עובד אף הוא כמשרת בבית פרטי. גישתו של עוסמן למצרים היא גישתו של עבר גאה לאדון עשיר ומלומד - תערובת של הערצה וקנאה מרה.

לפי בקשתי, לקח אותי עוסמן לבית-קפה ערבי קטן בסביבה. עישנתי נרגילה (וכמעט נחנקתי) והתחלתי ללמוד את הטאולה.

נו, הצלחת?

לא. אבל משכתי את תשומת ליבם וצחור קם של רוב יושבי הקפה. כמה מהם התאסו פו סביבי, זה בדיוק מה שרציתי. שמעתי מפייהם על תנאי החיים של תושבי העיר הדלים. שאלתי אותם מה דעתם על השלטון החדש, על האחים המוסלמים.

***

שאלה על ישראל

הם מולם הפליגו בשבחו של עבד אל-ינאסר והסתמינו מהאחים המוסלמים. הם גם אמרו לי שאנשי הכמורה שהפריעו להי-פיכה יבואו בקרוב על עונשם.

האם לא ניתנו תשובות אלה מ-תוך פחד מהמשטר?

אני חושב שכן. אבל ייתכן שלא פתחו את ליבם בפני בגלל היותי זר. גם אני לא הייתי עושה זאת במקומם, למרות שאני חי במדינה חופשית לחלוטין.

האם שאלת אותם משהו על ישר-ראלי?

חוקא כן.

מה היתה תשובתם?

היתה רק תשובה אחת הראוייה לציון. היא ניתנה על-ידי דובר צעיר, כבן 25. הוא נראה

כרם עשר לירות

יוג'רל בין פותרו תשבץ, "העולם הזה" 947

		7	6	5		4	3	2	1
11			10		9			8	
	17			16		15		14	13
		21				20		19	18
				25		24		23	22
					28		27		26
31						30			29
	36		35			34		33	32
		41		40			39		38
	45			44			43		42
						47		46	
							50		49

- מאוזן; 1. מר-ליקים אותה הש' בוע; 5. משפט ע' חל; 8. חודש; 10. כיכר לחם; 12. ראש חודש; 14. זריחה היא, לאח-רונה, גם נואת; 17. השמש, למשל, מטילה שכמותו; 18. "... אשה, מצא טוב"; 20. דרגה גבוהה בצה"ל; 21. מרד; 22. תוילה, בלועזית; 24. אדמיר-ניסטרציה, בעברית; 26. הכלמי; 28. ללא תסבוכת; 29. בר-יהודה הוא שר מש-רד זה; 30. ברזל שית היה עליה חר-שך; 33. ממלכה עברית; 35. מה ש-הרוח עושה; 37. "קול ב... נשמע, נהי בכי תמרורים"; 39. מעשה מגונה; 41. ציפור יודעת דבר; 42. קריקטוריסטן ישראלי; 43. פח; 45. מנהיג רוחני יהודי; 46. בעל מוסקה נגב; 47. מתאים; 49. שיכר, למשל; 50. אהוב אחי יוסף.

לאחרונה ארצה, ממצרים וסודאן; 34. מקום מכירה בשוק; 36. להקפיא או לא להקפיא; 38. חלק מן ההכנסה המופרש לממשלה; 40. על כל מיטה; 43. קול הכנפיים; 44. סיאם, בשמה העתיק והמחודש; 46. תוצאות הצגת גפרור; 48. "אנשים אחרים...".

- מאונך; 1. נסיכות ערבית; 2. אות אנגלית; 3. בטן; 4. מי שהיה שליט תימן; 6. לשון; 7. סתח-תקחה; 9. מלון פאר ישראלי; 11. סיגריה גדולה במיוחד; 13. חמשים אחוז; 15. לא מעובד; 16. יטה מאד; 17. אויב; 19. פעם מלך בה זוגו; 21. איסורים ציבוריים; 23. קיום; 25. בכל פה; 27. מושח שאול למלך; 30. תרוח הנהא; 31. מטובב השבוע; 32. בא

הקורא יצחק עצמון, קיבוץ השומר הצעיר בר-עם, דואר-נע גלילי עניין 1, זכה בעשר לירות על פת-רון תשבץ, "העולם הזה" 942.